

til Overbestyrelsen, en Anskuelse, som mulig vil komme til Orde, turde ved nærmere Betragtning af dette Forhold vise sig ikke at ville blive Tilfældet. En saadan Ordning, hvoraf en betydelig Forøgelse af Arbeidskraften i Overbestyrelsen maatte blive Følgen, vilde nemlig blot medføre, at de samme Sager eller i alt Fald den langt overveiende Del af disse paa en anden Maade blev at behandle af Postinspektørerne, idet disse maatte afgive Indberetninger og Erklæringer angaaende alle de Forhold, som skulle ses og undersøges paa Stedet, og saaledes for en Del samle de fattigste Oplysninger, som vilde være nødvendige, for at Overbestyrelsen kunde træffe sine Afgjørelser. Men herved vilde disse Embedsmænd netop blive bebyrdede med et ikke ubetydeligt Kontorarbejde, der utvivlsomt vilde medtage ligesaa megen Tid, som nu udfordres til disse Sagers endelige Afgjørelse ved Postinspektørerne, og det kan forudses, at Postinspektøren for Nørre-Sjælland, naar han under disse Omstændigheder skulde have Bopæl i nævnte Landsdel, endog oftere, end det ellers vilde være nødvendigt, maattet foretage tjenstlige Rejser til Hovedstaden og altsaa hyderligere blive hæmmet i sin inspicerende Virksomhed. At det, som ovenfor bemærket, er umuligt for Tiden at udøve denne i det samme Omfang som tidligere og i det Hele saaledes, som det maa anses ønskeligt, er uafhængigt af, hvor Postinspektørerne bo, men Grunden hertil maa for en væsentlig Del søges i det store Antal Posthuse, i den overordentlige Stigning, Forretningerne ved disse har været undertaget i de sidste c. 15 Aar, samt i det Hele i den stærke Udvikling, som her i Landet har fundet Sted paa Postvæsenets Omraade i det nævnte Tidsrum, Omstændigheder, der med Nødvendighed have maattet udvide Tilhørsforretningernes Omfang og vanskeliggøre deres Udførelse. Herpaa vil der kun kunne raades Bød ved en fuldstændig Omdannelse af Postinspektørernes Stilling og samtidig dermed en Omorganisation af den øverste Postbestyrelse, en Foranstaltning, man imidlertid for Tiden har troet at burde se bort fra.

Singersten.

B. Gudenrath.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

10) I. A. 1. f. Kontorholdstillæg for forøgede Udgifter ved Nat-tjeneste og lignende Forhold. Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 14de Februar 1887.

Som en Følge af, at det i indeværende Vinter har viist sig nødvendigt af Hensyn til Forretningernes Omfang at foretage en Udvidelse af Pakkepostkontoret og Avispostkontoret paa Kjøbenhavns Postgaard (se herom Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1886—87 (2) § 6—8; Anmærkningerne Side 17), vil der til disse Kontorers Belysning, Opvarmning og Renholdelse medgaa et større Beløb end hidtil, hvilken Forøgelse kan anslaaes til 250 Kr. for hvert Kontor, eller i Alt 500 Kr., som vil være at afholde af Konto A. 1. f.

Den ved Randers Postkontor tilstedeværende Budkraft, 6 Bude, er ifølge foreliggende Oplysninger utilstrækkelig til, at Postens Omdeling i Byen kan ske paa tilhørlig Maade, og da de Postkontorer, ved hvilke det aarlige Brevantal er af en lignende Størrelse som ved Randers, nemlig Aalborg og Horsens, have henholdsvis 8 og 7 Bude, foreslaas den forstnævnte Postkontor tillagte Kontorholds-godtgjørelse forhøiet med 700 Kr. til Antagelsen af et 7de Bud. Dette Beløb bliver ligeledes at afholde af Konto A. 1. f.

Det har viist sig nødvendigt at etablere en særlig Befordring mellem Hovedbanegaarden og Østbanegaarden i Aarhus til Postens Transport mellem de korresponderende Tog paa jydste Østbane og Aarhus-Grenaabanen og i denne Anledning med et Beløb af 600 Kr. aarlig, og da dette Beløb ikke vil kunne afholdes af det paa Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1887—88 under § 6 Udgiftskonto B. 1. d. opførte Beløb, foreslaas herved denne Konto forhøiet med nævnte Beløb.